

Arrest

nr. 271 409 van 19 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 8 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Syrische nationaliteit te hebben en België een eerste maal te zijn binnengekomen op 10 november 2015 vergezeld van haar echtgenoot A.A.R. en hun op dat moment drie minderjarige kinderen, dient op 3 oktober 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 3 februari 2016 neemt de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*).

1.2. Verzoekster, die verklaart op 16 januari 2020 België voor een tweede maal te zijn binnengekomen, dient op 27 januari 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 5 februari 2020 door de DVZ overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster werd gehoord op 14 oktober 2020.

1.4. Op 5 januari 2021 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De bestreden beslissing wordt aangetekend verzonden op 5 januari 2021 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Syrische soennitische moslima te zijn, geboren op 10 januari 1979 in Saraqeb (Idlib, Syrië). U ging tot het zesde leerjaar naar school en werkte nooit. U trouwde in 2000 met uw man A.A.R. (O.V. X) in Syrië. Jullie hebben drie minderjarige en een meerderjarig kind, i.c. M. (OV. X), I. (OV. X), A. (OV. X) en M. (OV. X). Jullie besloten in het begin van de burgeroorlog, in 2011, met het hele gezin Syrië te verlaten. Naast de oorlog verklaarde u ook geen rechten te hebben in Syrië omwille van het feit dat jullie Khorbat zigeuners zijn. Jullie vluchtten een drietal maanden naar Jordanië om dan terug te keren naar Syrië. Jullie dachten dat het opnieuw veiliger geworden was, niets bleek minder waar en jullie besloten twee maanden later opnieuw het land te verlaten. Jullie gingen via Jordanië naar Egypte en verbleven daar 10 maanden in een appartement in Alexandrië. Omdat de revolutie daar ook aan de gang was, besloten jullie verder te vluchten. Jullie trokken via Algerije naar Marokko en verbleven er volgens vier jaar. Het leven in Marokko bleek niet ideaal, zo kregen uw kinderen geen onderwijscertificaten. Jullie verlieten Marokko in 2015 en reisden via Melilla naar het Spaanse vasteland. Hier gaven jullie vingerafdrukken. Spanje was echter nooit het einddoel want een groot deel van uw familie bevond zich in België. Jullie reisden vervolgens verder via Madrid naar België en vroegen hier internationale bescherming aan op 12 november 2015. Jullie werden door de Belgische asielinstanties echter teruggestuurd naar Spanje. Van hieruit reisden jullie terug naar Marokko en verbleven er nogmaals vier jaar. U beviel van uw jongste kind, A., in Marokko. Jullie keerden vervolgens wéér terug via dezelfde weg van Marokko naar Spanje. In Spanje dienden jullie opnieuw vingerafdrukken te geven. Desondanks het feit dat u, noch uw gezin, ooit iets meemaakte in Spanje besloten jullie hier niet te blijven. U merkt op dat u naar uw familie in België wou komen. Jullie reisden opnieuw naar België en u vroeg voor een tweede keer internationale bescherming aan op 27 januari 2020.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: Syrische identiteitskaart (origineel), Syrisch paspoort (origineel) en Syrisch familieboekje (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van uw land van herkomst, Syrië, kan worden aangenomen. Voor zover uit de door u afgelegde verklaringen en de elementen in het administratief dossier weliswaar blijkt dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van uw land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid. U verklaarde een Khorbat zigeuner te zijn afkomstig uit Idlib (CGVS, p. 5). U verklaarde Syrië verlaten te hebben omwille van de burgeroorlog die uitbrak in 2011. Bij het begin van het conflict in 2011 verlieten jullie het land (CGVS, p. 8). U verklaarde er tot op heden niet te kunnen terugkeren uit vrees voor de algemene situatie daar (CGVS, p. 18). U haalde ook aan geen rechten te hebben in Syrië omwille van jullie origine (CGVS, p. 8). Wanneer u concreet gevraagd wordt welke rechten u dan niet zou krijgen omwille van uw origine in Syrië antwoordde u aanvankelijk het niet te weten (CGVS, p. 8). Wanneer u aangespoord wordt hier even over na te denken, verklaarde u vaagweg geen ondersteuning of hulp te

krijgen (CGVS, p. 8). Desondanks uw vage verklaringen hieromtrent dient hierbij echter wel opgemerkt te worden dat de actuele Syrische context nog steeds gekenmerkt wordt door een uiterst repressief overheidsoptreden. In het kader van het gewapende conflict maken de verschillende actoren in het conflict bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming. Doch voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw risicoprofiel als Khorbat zigeuner en afkomst uit Idlib, moet immers worden benadrukt dat uw partner A.A.R. (O.V. X), met wie u een feitelijke, duurzame relatie hebt sinds uw religieus huwelijk in Syrië in 2000 en met wie u vier kinderen hebt, reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Spanje.

In het licht van deze vaststelling, evenals in het licht van het gegeven dat er in hoofde van uw partner door het Commissariaat-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van diens verzoek omdat hij niet heeft aangetoond dat de internationale bescherming die hem in Spanje werd verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn, moet dan ook worden aangenomen dat de terugkeer van u en uw gezin naar Syrië géénszins aan de orde en louter hypothetisch is.

Dienaangaande dient immers te worden beklemtoond dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden. Hoewel hieruit niet volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn, betekent dit wel dat de lidstaten enerzijds kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, evenals anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen. Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen, maakt zulks geen vervolging uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient u zich tot de in Spanje aanwezige instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die u en uw minderjarige kinderen ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van uw verblijf aldaar. Het is tevens ten overstaan van de bevoegde instanties van diezelfde lidstaat dat u eventuele problemen met betrekking tot de te ondernemen stappen kenbaar moet maken. Het komt zodoende aan u toe om de nodige stappen in Spanje te zetten opdat u en uw minderjarige kinderen er een verblijfsrecht kunnen genieten als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, temeer aangezien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan kopie in het administratief dossier is gevoegd, duidelijk blijkt dat de uitbreiding ("family extension") van de internationale beschermingsstatus van begunstigten, in hoofde van hun partner of minderjarige kinderen, probleemloos kan worden bewerkstelligd in Spanje. In de door u afgelegde verklaringen kunnen geen concrete elementen worden ontwaard die hieraan afbreuk doen.

In het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat uw partner geniet in Spanje evenals van de mogelijkheden waarover u en uw minderjarige kinderen bijgevolg beschikken om er tevens een status en een verblijfsrecht te bekomen als familieleden van een begunstigde van internationale bescherming, is de kwestie van de terugkeer van u en uw gezin naar Syrië derhalve louter hypothetisch. Bijgevolg kan in uw hoofde actueel geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van uw land van herkomst worden vastgesteld.

Gelet op wat voorafgaat, kan het Commissariaat-generaal in uw hoofde niet besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas kunnen aan deze vaststelling niets wijzigen, aangezien er evenmin een persoonlijk risico uit blijkt.

Het feit dat uw dochter M. (OV. X) de subsidiaire bescherming kreeg doet geen afbreuk aan bovenstaande argumentatie inzake uw eigen aanvraag tot internationale bescherming. Iedere aanvraag tot internationale bescherming wordt immers afzonderlijk bekeken en beoordeeld op zijn eigen merites. Dat ook verschillende andere familieleden van u hier internationale bescherming verkregen, kan om dezelfde redenen, evenmin een ander licht werpen op voorgaande.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat de commissaris-generaal niet betwist dat zij wel degelijk gevaar zou lopen bij een terugkeer naar Syrië, dat zij niet elders de internationale beschermingsstatus werd verleend en dat haar verzoek om internationale bescherming aldus in België dient te worden onderzocht. Zij meent dat de commissaris-generaal de verantwoordelijkheid afschuift door te stellen dat zij in Spanje, waar haar echtgenoot de internationale beschermingsstatus werd toegekend, eveneens recht zou hebben op dat statuut of op een ander verblijfsrechtelijk statuut. Dat ze het zelf moet gaan uitzoeken in Spanje tart volgens haar alle verbeelding nu het niet duidelijk is op welke grond zij naar Spanje kan reizen en niet onderzocht werd of ze zich tot de Spaanse asielinstanties kan wenden. Dat haar echtgenoot recht zou hebben op een verblijf in Spanje, ontslaat volgens haar de commissaris-generaal er niet van haar recht op bescherming in België te onderzoeken.

2.2. Nieuwe stukken

2.2.1. De commissaris-generaal maakt op 25 februari 2021 een verweernota over aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

2.3. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van

de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat aan verzoeksters echtgenoot, zijnde de heer A.A.R. op 24 augustus 2016 de internationale beschermingsstatus werd toegekend in Spanje. In het verzoekschrift wordt niet betwist dat verzoeksters echtgenoot actueel nog steeds internationale bescherming geniet in Spanje. Evenmin toont zij aan dat de hem verleende bescherming niet effectief zou zijn. Bij arrest nr. 271 408 van 19 april 2022 heeft de Raad het beroep dat haar echtgenoot heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk werd verklaard wegens de internationale bescherming die hij reeds kreeg van de Spaanse autoriteiten, verworpen.

De commissaris-generaal is blijkens de bestreden beslissing van oordeel dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van verzoeksters land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid. De commissaris-generaal stelt immers wat volgt: “*de actuele Syrische context nog steeds gekenmerkt wordt door een uiterst repressief overheidsoptreden. In het kader van het gewapende conflict maken de verschillende actoren in het conflict bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming.*”

Echter, in het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat haar echtgenoot in Spanje geniet evenals van de mogelijkheid waarover verzoekster bijgevolg beschikt om er tevens een status en een verblijfsrecht te bekomen als familielid van een begunstigde van internationale bescherming,

gelet op het gegeven dat er ten aanzien van haar echtgenoot door de commissaris-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek omdat hij niet heeft aangetoond dat de internationale bescherming die hem in Spanje werd verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn en aangezien uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de uitbreiding van de internationale beschermingsstatus in hoofde van de partner of minderjarige kinderen zonder noemenswaardige problemen kan worden bewerkstelligd in Spanje, besluit de commissaris-generaal dat de kwestie van de terugkeer van verzoekster naar Syrië geenszins aan de orde en louter hypothetisch is en dat bijgevolg in hoofde van verzoekster actueel geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van haar land van herkomst, Syrië, kan worden vastgesteld.

De Raad stelt aldus vast dat de commissaris-generaal verzoeksters eventuele nood aan internationale bescherming wel degelijk heeft onderzocht ten aanzien van haar land van herkomst, namelijk Syrië. In de mate dat verzoekster in het verzoekschrift het tegendeel beweert, is het middel dan ook ongegrond.

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat verzoekster op heden in Spanje dezelfde status zou genieten als de status die aan haar echtgenoot werd verleend. Dit wordt ook bevestigd in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal heeft in hoofde van verzoekster dan ook geen toepassing gemaakt van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont, in het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat haar echtgenoot geniet in Spanje, echter niet aan dat zij niet in Spanje zou kunnen verblijven in het kader van artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), zoals reeds in de bestreden beslissing wordt gesteld: *“Dienaangaande dient immers te worden beklemtoond dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden. Hoewel hieruit niet volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn, betekent dit wel dat de lidstaten enerzijds kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, evenals anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen. Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen, maakt zulks geen vervolging uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

Bijgevolg dient u zich tot de in Spanje aanwezige instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die u en uw minderjarige kinderen ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van uw verblijf aldaar. Het is tevens ten overstaan van de bevoegde instanties van diezelfde lidstaat dat u eventuele problemen met betrekking tot de te ondernemen stappen kenbaar moet maken. Het komt zodoende aan u toe om de nodige stappen in Spanje te zetten opdat u en uw minderjarige kinderen er een verblijfsrecht kunnen genieten als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, temeer aangezien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan kopie in het administratief dossier is gevoegd, duidelijk blijkt dat de uitbreiding (“family extension”) van de internationale beschermingsstatus van begunstigten, in hoofde van hun partner of minderjarige kinderen, probleemloos kan worden bewerkstelligd in Spanje. In de door u afgelegde verklaringen kunnen geen concrete elementen worden ontwaard die hieraan afbreuk doen.”

De Raad stelt vast dat het administratief dossier inderdaad informatie bevat waaruit blijkt dat de internationale bescherming die in Spanje werd verleend in hoofde van de begunstigde, in casu verzoeksters echtgenoot, probleemloos kan worden uitgebreid naar diens echtgenote en tevens

minderjarige afstammelingen van eenzelfde nationaliteit (AD CGVS, landeninformatie, "Criteria and family reunification Spain", gepubliceerd in "Asylum Information Database"). De Raad merkt hierbij op dat die informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing, door verzoekster niet met andersluidende informatie wordt ontkracht. Op basis van deze informatie kan de Raad aldus niet anders dan vaststellen dat verzoekster, mits het vervullen van de nodige formaliteiten in Spanje, net zoals haar echtgenoot, van internationale bescherming kan genieten.

Bovendien werd verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 oktober 2020 bevraagd over haar vrees ten aanzien van Syrië en werd in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er indicaties voorhanden zijn waaruit in hoofde van verzoekster mogelijkwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van haar land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid aangezien zij daar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet naar aanleiding van het daar heersende conflict. Dat haar terugkeer naar Syrië echter niet aan de orde en louter hypothetisch is wegens de internationale bescherming die haar echtgenoot in Spanje geniet, wordt door verzoekster niet weerlegd. Zij toont daarenboven op geen enkele wijze aan dat de Spaanse autoriteiten hun verplichtingen voortvloeiend uit voornoemd artikel 23 richtlijn 2011/95/EU niet zouden nakomen en zouden weigeren om haar eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen als haar gezinslid, dan wel om haar, onder andere, een verblijfstitel af te leveren die haar in staat stelt om samen met haar gezinsleden te verblijven in Spanje.

De Raad benadrukt in dit verband dat Spanje als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan een internationale beschermingsstatus (*in casu* van verzoeksters echtgenote). Het initiatief te dezen berust echter bij verzoekster en haar echtgenoot. Doch, verzoekster brengt niet het minste begin van bewijs bij waaruit zou kunnen blijken dat haar echtgenoot of zijzelf ook maar enige concrete poging ondernomen hebben om zich tot de Spaanse instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die hun ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van haar verblijf aldaar, laat staan dat zulks door omstandigheden buiten hun wil effectief onmogelijk zou zijn.

Gelet op het voorgaande en mede in acht genomen dat noch verzoekster, noch haar echtgenoot een nood aan internationale bescherming ten aanzien van Spanje aannemelijk hebben gemaakt, zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing, besluit de Raad dat er, rekening houdend met de status van haar echtgenoot in Spanje en de Unierechtelijke bepalingen betreffende de status van gezinsleden van begunstigden van internationale bescherming, geen grote obstakels voorhanden zijn die verzoekster ervan weerhouden om samen met haar gezin terug te keren naar Spanje en zich daar te vestigen met haar gezinsleden die er internationale bescherming en een verblijfsrecht genieten en dat niets haar aldus actueel dwingt om terug te keren naar Syrië. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster actueel geen nood aan internationale bescherming worden vastgesteld.

Aangezien de kwestie van de terugkeer van verzoekster en haar gezin naar Syrië in de huidige stand van zaken geenszins aan de orde en louter hypothetisch is, is ook de argumentatie in het verzoekschrift aangaande de vrees die verzoeker stelt te koesteren ten aanzien van Syrië *in casu* niet dienstig.

2.4. In het licht van wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Een schending van de overige aangevoerde bepalingen wordt evenmin aannemelijk gemaakt.

2.5. Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.6. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO